

PILOT

Pilot se sporo penje stepenicama, premišlja se pre svakog koraka. Dok ne stigne do trosobnog komfornog stana na najvišem spratu, njegova žena ima vremena da se još jednom strastveno prilepi uz telo mladog ljubavnika, da ga strpa u lift, da se vrati u stan i da čeka dve minute, tri...

Pilot prati silazak lifta, potom se umoran penje na poslednji sprat. Zvoni.

Ona trči prema vratima, povlači kvaku. Baca mu se u zagrljaj, još uvek uzbuđena, topla od milovanja ljubavnika i pita: – Jesi li mi doneo nešto lepo?

Pilot otvara putnu torbu i iz nje vadi minijaturnu biljku, frulu od bambusa, prozirne lepeze, šarene papirne ptice koje pokreću krila i slične tajanstvene poklone sa leta na Istoku.

ČAROBNAČKA

Noćas pomislih kako si prestala da živiš u ovom spoljašnjem obliku. Nije da si umrla ili iščezla, daleko od toga, već si jednostavno ostavila telo i prešla u nešto nevidljivo. I da se naša živopisna razmena misli produžava, sa svim mogućim temama, ali i sa jednom veoma prisutnom nežnošću, bez pretvaranja, grčeva i povreda. Čak i misli dajemo i prisvajamo bezglasno, takoreći telepatski. Odmah mi laknu i velika grudva u grudima, koja mi noćima nije davala da zaspim, poče da se topi. Nikad, rekoh sebi, i kad sam se do kraja nasićivao tvojim telom, nikad to nije bilo zbog njega. Već zbog saglasnosti sa onim što je unutra, s tom biostrujom koja nezaustavljivo prenosi tvoju energiju u mene i raščičava moje najtamnije hodnike. I hrabri me da izdržim.

(S makedonskog preveo Duško Novaković)